

Приблизително тези граници дава на средновековна България и А. ДАШЕВУ в своя доклад четен в Централния дом на архитектите в Москва на 20 февруари 1951 год. !

Трябва да забележим, че през IX и X векове в състава на България е влизала територията на днешна България, а така също и териториите на Дрославия, Албания, Румъния, Унгария, Северна Гърция и Молдавия.

Где същите основни територии на един и същ, неизменен през течението на вековете народ, имаме и за по-ранни епохи:

Сварата, истинска Скития се е измърнала на Дунава, от извоците на Дунава чак до изток от Каспийско море. /Епохот/ (15-то и 16-ти стр.)

Същите места се определят и като най-старата територия на славяните. Говорим за Дунава.

Там са и хуните, или тог наречените българи.

Славяните заместват мястото на траките и скити, а хуни и българи дават като последни място си все на същите населени, които обитават от палеолита бреговете на Дунава, река Тиса и Днепър, а в разширени граници между Рейн и Волга в Център Панония. Населения, които са съставлявали обитателите на тракийските държавици: беси, одризи, даки, македонци, мизии, мирмидони и пр. Поборени от Римската империя, те стават славяни, роби на Рим. Раздвигването на хуните, което повлиява и преселението на готи, вандали, аvari и пр. Скитски племена носи свобода за поробените, за славяните, които почват да водят нападателни и освободителни войни срещу Рим/Византия/.

Една туземна раса е обезпечена за хиляди векове от самите закони на природата, която въпреки всички преселения и смещения на различните племена най-накрая създава надделяващия основен тип, който вирее само на този паралел и меридиан, между тези планини, на тази височина и климат.

Затова когато искам да мисля за БЪЛГАРСКИЯ народ, какъвто е